

Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet
li.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande över slutbetänkandet En ny viltförvaltningslagstiftning (SOU 2025:125)

Bakgrund

Länsstyrelsen har som berörd myndighet lämnats möjligheten att inkomma med synpunkter på de av regeringens föreslagna ändringar. Länsstyrelsen har valt att kommentera nedanstående punkter. Om en punkt eller ett kapitel från slutbetänkandet inte nämns i yttrandet har Länsstyrelsen ingen åsikt om förslaget.

Sammanfattning

Länsstyrelsen i Västmanlands län ställer sig positiv till den nya viltförvaltningslagstiftningen, de förtydliganden och de förenklingar som förslaget i stort innebär. Länsstyrelsen vill dock uppmärksamma en del förändringar som medför otydligheter och att onödiga risksituationer kan uppkomma. Länsstyrelsen vill också uppmärksamma att förslagen kommer att innebära en väsentligt ökad arbetsbörda och ökade kostnader för länsstyrelsernas arbete med viltförvaltningen framgent. Inte bara viss ökad arbetsbörda och viss ökad kostnad, som framgår av utredningens förslag.

Vidare anser Länsstyrelsen att utredningens förslag inte är förenligt med den nationella samordningen av viltförvaltningen, så som den ser ut idag. Bristande nationell samordning mellan länsstyrelserna innebär att gemensamma beslut och ställningstagande inte kan förankras väl i respektive län. Stora delar av arbetet kan effektiviseras genom att ett mer väletablerat nationellt samarbete, så att de enskilda länen inte utreder samma frågor på varsitt håll. Införandet av nya regelverk bör således föregås av en gedigen utredning av hur nationella mål och åtagandena, som varje län berörs av, uppnås.

Kapitel 6, Genomförande av naturvårdsdirektiven

6.2 Förenklad populationsreglerande jakt på varg

Länsstyrelsen tillstyrker utredningens förslag som innebär en förenkling genom skrivelsen att jakten ska genomföras selektivt och under kontrollerade förhållanden.

Länsstyrelsen avstyrker den del av förslaget som innebär att Naturvårdsverket inte längre ska delegera beslut om licensjakt. Som nationellt ansvarig myndighet är det Naturvårdsverket som har översyn över hela vargpopulationen. Länsstyrelsen har varken förmåga eller uppdrag att inför beslut om populationsreglerande jakt bedöma om det finns nationellt utrymme för jakt på varg. Det uppdraget bör således ligga på Naturvårdsverket, som föregår beslut om jakt.

6.4 Rullstolsburna personers möjlighet till jakt från motordrivet fordon

Länsstyrelsen avstyrker förslaget enligt 7 kap. 3 § viltförvaltningsförordningen, som innebär att rullstolsbunden person inte behöver tillstånd för jakt med motordrivet fordon.

Det framgår inte att det är annan lagstiftning som reglerar framförande av motordrivet fordon i terrängen. Det finns risk för otydigheter och att personer skadar skyddad natur och framför fordonet olovligt. Tillståndsprocessen är inte arbetskrävande för Länsstyrelsen och innebär att regelverket förtydligas för den som behöver undantag.

6.6 Skyddsjakt på enskilds initiativ enligt bilaga 4

Länsstyrelsen avstyrker skrivelsen i 3 kap. 10 § viltförvaltningsförordningen.

Då jakt tillåts på annans område behöver det framgå direkt i förordningen, att detta endast gäller boende i fastigheten. Inte bara i bilagan.

Kapitel 7, Övriga ändringar som berör lagnivån

7.1.1 Viltet ska visas hänsyn och får inte ofredas eller skrämmas

Länsstyrelsen avstyrker skrivelsen i 4 kap. 10 § i viltförvaltningsförordningen men ser en fördel i att det finns en möjlighet för länsstyrelsen att agera på annans mark.

Länsstyrelsen bör i stället kunna agera tillsammans med fastighetsägare, boende eller arrendator för att förebygga allvarlig skada. Länsstyrelsen anser att Polismyndigheten är bäst lämpad för att hantera rovdjur som uppehåller sig nära fastigheter och där skapar oro. Vidare innebär förslaget omfattande kostnader för personal, utbildning av personal samt material om Länsstyrelsens handläggare ska kunna agera på sätt som föreslås.

7.1.2 Jaktens genomförande och eftersök vid jakt m.m.

Länsstyrelsen avstyrker förslaget och därmed skrivelsen i 2 kap. 5 § viltförvaltningslagen.

Vilt som skadats är som farligast för människor och tamdjur. Eftersök innebär att flera av de olycksförebyggande regler som gäller vid jakt får undantas. Det innebär en riskfylld situation som bör tillkännages närliggande markägare, alternativt jakträttshavare informeras inför att ett eftersök ska ske. Vidare undviks olovlig jakt, där eftersök annars kan ges som ursäkt, om närliggande markägare eller jakträttshavare ska informeras inför eftersök.

7.9.2 Avlivning av vilt av djurskyddsskäl

Länsstyrelsen avstyrker förslaget om att jakträttshavare ska få söka efter, spåra eller förfölja frilevande vilt som kan antas vara i ett tillstånd där det snarast bör avlivas.

Utredningens förslag innebär ökade kostnader för Länsstyrelsen i form av vidareutbildning av personal, samt ett omfattande tillsynsarbete.

Skadat vilt är som farligast för människor och tamdjur. Länsstyrelsen anser att skaderisken för människor och exempelvis jakthundar är högre än den lindring som förslaget innebär för eventuellt skadat vilt. Länsstyrelsen anser det finns möjlighet att minska viltets lidande genom den benämning som finns i 40 c § i jaktförordningen (1987:905) samt genom övriga bestämmelser som tillåter eftersök och jakt av djurskyddsskäl på myndighetsinitiativ.

7.12 Viltförvaltningsavgiften och viltförvaltningsfonden

Länsstyrelsen avstyrker förslaget om att älgvårdsfonden lyfts bort från länsstyrelserna och i stället tillfaller den nationella viltförvaltningsfonden.

Det behöver finnas en alternativ finansiering till älgförvaltningen, innan älgvårdsfonden tas bort. Vidare innebär förslaget betydande minskning av anslag till Länsstyrelsen och begränsar arbetet med älg- och kronhjortsförvaltningen.

7.14.1 Tillstånd att hålla vilt i hägn

Länsstyrelsen avstyrker förslaget där vilt i hägn särskiljs med uttrycket *"hållas av människan"*.

Det föreslagna uttrycket definieras inte i lagstiftningen och det blir därför inte tydligt hur *"vilt i hägn"* ska särskiljas och huruvida djurskyddslagstiftningen kan tillämpas eller ej.

Länsstyrelsen är den myndighet som beslutar om vilthägn får uppföras och utövar tillsyn över verksamheten. Därför borde Länsstyrelsen i stället kunna ange om jakt får utövas i hägnet eller ej, i de beslut som ett hägn omfattas av. Länsstyrelsen bör därför ha ett bemyndigande som möjliggör att myndigheten får fatta beslut om jakt får ske i hägnet eller ej.

Utredningen menar att det finns ett behov av att dela upp hållandet av vilt i hägn i olika kategorier, där jakt begränsas och djurskyddslagstiftningen tillämpas för vissa hägn men inte i andra. För att kunna göra denna uppdelnings föreslår utredningen att Länsstyrelsen ska bedöma om viltet i ett hägn *"är beroende av människan för mat och tillsyn och som inte har tillräckligt stora utrymmen för att leva fritt och hitta sin egen mat anses hållna av människan och omfattas av djurskyddslagstiftningen"*. Länsstyrelsen menar att allt vilt som hålls i hägn kommer att behöva utfodras vintertid, är beroende av människan för mat och tillsyn och har inte tillräckligt med utrymme för att leva fritt. Vilket omöjliggör en särskiljning genom det föreslagna uttrycket.

Kapitel 8, Övriga ändringar som enbart berör förordningsnivån

8.1.1 Undantag från jakttider för stora rovdjur

Länsstyrelsen avstyrker skrivelsen i 3 kap. 15 § viltförvaltningsförordningen om att jakt på varg ska kunna förlängas eller förkortas med två dagar.

Länsstyrelsen ser inte att syftet med förslaget kan uppnås med endast två dagar. Det skapar onödiga förväntningar på Länsstyrelsen, förvaltningen blir otydlig och administrationen onödigt komplicerad.

8.4.1 Ytterligare regionalisering av beslut om skydds jakt

Länsstyrelsen avstyrker förslaget.

Beslut om skydds jakt föregås av en bedömning av den nationella populationens förmåga att bibehålla gynnsam bevarandestatus. Länsstyrelsen besitter inte möjligheten eller uppdraget att göra denna bedömning inför eventuella beslut om skydds jakt. Vidare bör en bedömning göras inför beslut om jakt på en hotad art inte beredas av regeringen i efterhand.

8.7 Anmälan av jaktresultat m.m

Länsstyrelsen avstyrker förslaget om att det ska vara förordningsstyrt vem som rapporterar jaktresultaten till Länsstyrelsen.

Älg- och kronhjortsförvaltningen består av ett stort antal personer som verkar på olika förvaltningsnivåer. En jaktledare kan vara en tillfällig roll och är den funktion med generellt minst insyn och beröringspunkter i förvaltningen. Det blir därför orimligt att denne ska ansvara för administrationen av jakten. Rapporteringen sker på olika sätt i olika områden, beroende på lokal kompetens och förmåga. Vidare behöver förslaget förenas med ökade ekonomiska resurser, eftersom det kräver ett omfattande förändring av de digitala system som administrerar älg- och kronhjortsförvaltningen.

Kapitel 9, Straffrättslig översyn

9.6.3 Bötesbrottslighet

Länsstyrelsen ställer sig tveksam till förändringar gällande straffbestämmelser.

Förändringarna är i stort positiva och innebär ett mer balanserat myndighetsutövande. Däremot innebär förändringarna en ökad arbetsbelastning och ökat behov av juridisk kompetens för att kunna hantera framtida sanktionsavgifter. Resurser som det redan idag är en hög arbetsbelastning på.

Kapitel 10, Sanktionsväxling

10.3 Sanktionsavgifter bör användas i fler fall vid mindre allvarliga överträdelser

Länsstyrelsen ställer sig tveksam till förändringar gällande sanktionsavgifter.

Förslaget innebär att länsstyrelsen får ett helt nytt uppdrag, att utreda företeelser och sedan fatta beslut om sanktionsavgift. Det innebär att myndigheten råder, stödjer och sanktionerar i samma frågor. Vidare föreligger farhågorna kring vilket sorts utredningsansvar som kommer hamna på Länsstyrelsen beroende på typen av sanktionsavgift. Det kommer också att innebära stora kostnader i form av ytterligare arbetskraft, kompetensutveckling, utveckling av IT-system och en ny nationell arbetsstruktur för att samordna länen.

Kapitel 12, Ett kompletterat sekretesskydd

12.6 Sekretessen för att motverka att vapen kommer till brottslig användning kompletteras

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om ett utökat sekretesskydd men ställer sig tveksam till skrivelsen i tredje stycket i 18 kap. 16 § viltförvaltningsförordningen.

En stärkt sekretess kopplat till förekomst av jaktvapen anses positivt men kontaktuppgifter till företrädare i älg- och kronhjortförvaltningen är något om efterfrågas flera gånger i veckan. Det är idag offentliga uppgifter som behöver tillgängliggöras fastighetsägare, jakträttshavare, mäklare, privatpersoner och övriga verksamheter. Det innebär svårigheter för Länsstyrelsen att bemöta de uppdrag som åligger myndigheten att förenkla för företagare.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Acko Ankarberg Johansson med vilthandläggare Charlotte Hansson som föredragande. Vikarierande länsråd Stefan Renberg, enhetschef Alexandra Røjder och jurist Patrik Nordin har deltagit i beslutet.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.